

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 5C/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314200969
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2314200969.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, sudkyňou JUDr. Erikou Tischlerovou, v spore žalobcov: 1/ E. U., W.. XX.XX.XXXX, F. A. L. XX, XXX XX A. L., X/R. U., W.. XX.XX.XXXX, F. A. L. XX, XXX XX A. L., X/R. U. W.. XX.XX.XXXX, F. T. L. XXX, XXX XX T. L., X/ E. U., C.. U., W.. XX.XX.XXXX, F. H. XXX, XXX XX H., všetci právne zastúpení: Mgr. Ľudovítom Paulovičom, advokátom so sídlom Martina Rázusa 19, 984 01 Lučenec, proti žalovaným: 1/ IL. O., W.. XX.XX.XXXX, M. F. W. XX/XX, XXX XX L., právne zastúpený: JAVOR - TOKÁR, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, 831 04 Bratislava, IČO: 36 264 750, 2/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 120.000 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi 3/ sumu 4.000 eur, žalobkyni 4/ sumu 4.000 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu splnenia povinnosť druhého zo žalovaných.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcov 3/ a 4/ z a m i e t a .

III. Súd priznáva žalobcom 1/ až 4/ náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 % z priznaného plnenia.

IV. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet Okresného súdu Galanta súdny poplatok zo žaloby vo výške 966 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia 1/ až 4/ sa žalobou doručenou súdu dňa 22.01.2014 domáhali, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ k zaplateniu nemajetkovej ujmy každému zo žalobcov vo výške 30.000 eur, a to z dôvodu, že následkom trestného činu žalovaného 1/, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta pod č.k. 3T 82/2013 zo dňa 07.08.2013, bola bezprostredná a náhla smrť C. U., ktorý bol synom žalobcov 1/ a 2/ a súrodencom žalobcov 3/ a 4/. Konaním žalovaného 1/, spôsobením náhleho úmrtia najbližšieho rodinného príslušníka žalobcov, bolo neoprávnené zasiahnuté do osobnostných práv žalobcov, do ich súkromného a rodinného života. Neodstrániteľnosť a trvalosť následku, spočívajúceho v úmrtí blízkej osoby opodstatňuje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, bolo v čase vzniku nemajetkovej ujmy žalobcov povinne zmluvne poistené u žalovaného 2/, preto povinnosť nahradiť spôsobenú škodu má nielen žalovaný 1/, ale aj žalovaný 2/ ako poisťovateľ.

2. Tunajší súd rozsudkom č.k. 5C/42/2014-160 zo dňa 05.11.2015 žalobe čiastočne vyhovel a zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 11.000 eur, žalobcovi 2/ sumu 11.000 eur, žalobcovi 3/

sumu 9.000 eur a žalobkyni 4/ sumu 9.000 eur, pričom v rozsahu plnenia jedného z žalovaných zaniká druhému z nich povinnosť plniť, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi 1/, žalobcovi 2/, žalobcovi 3/, žalobcovi 4/ náhradu trov konania ako trovy právneho zastúpenia každému vo výške 681,18 eura na účet právneho zástupcu žalobcov vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX, pričom v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká druhému z nich povinnosť plniť, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O súdnom poplatku rozhodol tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť Okresnému súdu Galanta súdny poplatok v sume 1.200 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Krajský súd v Trnave na základe odvolania žalovaného 2/ rozsudkom č.k. 23Co/112/2016-230 zo dňa 20.03.2017 rozsudok prvoinštančného súdu zrušil v časti priznania náhrady nemajetkovej ujmy žalobcovi 3/ a žalobkyni 4/ a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania žalobcom 1/ až 4/ a výroku o platení súdneho poplatku a v týchto častiach vrátil na nové konanie a rozhodnutie. V ostatnej časti rozsudok súdu I. inštancie potvrdil. V odôvodnení rozsudku odvolací súd považoval za správne, že je žalovaný 2/ pasívne legitimovaný ak žalobcom 1/ a 2/ sa rozhodlo o ich opodstatnenom nároku na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ust. § 13 ods. 3 OZ a v primeranej výške nemajetkovej ujmy, preto v tejto časti rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil. V zrušujúcej časti mal odvolací za to, že okolnosti pre posúdenie priznania primeranosti výšky nemajetkovej ujmy u žalobcov 3/ a 4/ boli nedostatočne zistené súdom I. inštancie, nedostatočným výsluchom žalobcov a tým aj nedostatočným zistením skutkového stavu a nedostatočným odôvodnením, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a preto musel byť rozsudok v tejto časti, ako aj v súvisiacej časti náhrady trov a povinnosti zaplatiť súdny poplatok, zrušený. Uviedol, že úlohou súdu I. inštancie bude vypočítať žalobcov 3/ a 4/ na vzájomné vzťahy k ich nebohému bratovi vypočítaním nielen žalobcov 3/ a 4/, ale aj žalobcov 1/ a 2/ a iných svedkov na zistenie intenzity vzťahu žalobcov so zomrelým, veku zomrelého a pozostalých, otázku prípadnej hmotnej závislosti pozostalých na usmrtenej osobe, prípadné poskytnutie inej satisfakcie; konkrétne akým spôsobom, ako často, za akých okolností sa stretávali hlavne so sestrou žalobkyňou 4/, keďže táto má už svoju rodinu a domácnosť, tzn. nežili spolu v domácnosti, či im poskytoval nejakú pomoc, či už fyzickú alebo hmotnú, aký vzťah mal k švagrovi a deťom žalobkyne, treba prihliadať na vek nebohému a jeho sestry - žalobkyne 4/. U žalobcu 3/, ktorý žil v spoločnej domácnosti treba predovšetkým prihliadať na vek nebohému a vek žalobcu, zistiť aká bola intenzita ich vzťahu, v čom si boli nápomocní, ako sa v domácnosti rodičov žalobcov 1/ a 2/ žili, či spoločne rodičom a v čom pomáhali, či bol žalobca 3/ od nebohému v niečom závislý. Súd v ďalšom konaní a novom rozhodnutí o priznaní nemajetkovej ujmy vyhodnotiť a prihliadnúť na okolnosti, ktoré treba skúmať na strane zodpovednej osoby - postoj žalovaného 1/ (ľútosť, náhrada škody, ospravedlnenie a pod.), dopad udalosti do duševnej sféry pôvodcu - fyzickej osoby, jeho majetkové pomery, mieru zavinenia. Preto musí súd I. inštancie prihliadnúť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo a to k naplneniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu tak aby som zachovaný princíp primeranosti a proporcionality. Pri stanovení výšky čiastky relatívnej náhrady je nutné použiť princíp proporcionality tiež spôsobom, že súd porovná čiastky tejto náhrady prisúdené v iných prípadoch. Ohľadom kritérií na strane zodpovednej osoby (žalovaného 1/), konkrétne jeho majetkových pomerov, odvolací súd uvádza, že toto konkrétne kritérium nie je jediné ako jedno z viacerých, ktoré sa v danej konkrétnej veci v súvislosti so zodpovednou osobou berú do úvahy, pričom schopnosť zodpovednej osoby zaplatiť, t.j. jej solventnosť neodôvodňuje automaticky prekročenie hranice primeranosti v kontexte s ďalšími kritériami nielen na strane zodpovednej osoby ale aj poškodenej osoby. Vzťahy s nebohým bratom však musia byť zistené dosť presne a adresne, aby bolo možné posúdiť adekvátnu primeranosť priznania výšky nemajetkovej ujmy u každého z žalobcov v 3. a 4. rade adresne nielen vzhľadom na zistené citové väzby, ale aj na intenzitu a rozsah ich vzťahov práve v čase pred nehodou. Rozhodovanie o výške peňažnej náhrady v zmysle § 13 ods. 2 OZ musí vychádzať z kritérií uvedených v § 13 ods. 3 OZ (závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo), pritom sa prihliada na nenapraviteľný následok, ktorý vznikol v súkromnom a rodinnom živote žalobcov 3/ a 4/. Odvolací súd (vzhľadom na rozhodnutie I. ÚS 2844/14 zo dňa 22.12.2015 ČR v bodoch 53 a 54) poukazuje, že súd I. inštancie musí skúmať na strane poškodeného kritériá pre posúdenie primeranosti : intenzitu vzťahu žalobcov so zomrelým, vek zomrelého a pozostalých, otázku prípadnej hmotnej závislosti pozostalých na usmrtenej osobe, prípadné poskytnutie inej satisfakcie, tiež dôsledne neprihliadol na okolnosti, ktoré treba skúmať na strane zodpovednej osoby -postoj žalovaného (ľútosť, náhrada škody, ospravedlnenie a pod.), dopad udalosti do duševnej sféry pôvodcu - fyzickej osoby, jeho majetkové pomery, mieru zavinenia.

4. Predmetom konania po rozhodnutí odvolacieho súdu zostal nárok žalobcov 3/ a 4/ na náhradu nemajetkovej ujmy a nárok žalobcov 1/ až 4/ na náhradu trov konania.

5. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva nasledovný skutkový stav veci:

C. U. bol synom žalobcov 1/ a 2/ a bratom žalobcov 3/ a 4/. V čase dopravnej nehody bol slobodný, žil so svojou priateľkou U. F. u svojich rodičov.

Na základe rozsudku sp. zn. 3T/82/20013-476 zo dňa 07.08.2013 vydaného Okresným súdom Galanta, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.08.2013, bol žalovaný 1/ uznaný vinným, že dňa XX.XX.XXXX U. Č. I. XX.XX Q. T. Z. Č. K. A. I. H. W. U. v smere na obec Šoporňa, viedol osobné motorové vozidlo zn. Audi S4, evidenčné číslo A. XXX Z., nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu motorového vozidla a situácii v cestnej premávke, pričom pri rýchlosti 135 km/hod. (povolená rýchlosť 90 km/hod.) predchádzal pred ním idúce nákladné motorové vozidlo zn. DAF, evidenčné číslo L. XX F. a počas predchádzania narazil do oproti idúceho osobného motorového vozidla zn. Škoda Felicia, evidenčné číslo J. XXX Z., ktoré viedol C. U.. Ten pri zrážke utrpel ťažké zranenia, ktorým XX.XX.XXXX podľahol. Spolujazdkyňa vo vozidle zn. Škoda Felicia U. F., W. XX.XX.XXXX utrpela zlomeninu kľúčnej kosti vpravo, zmliaždenie pľúc vpravo, zmliaždenie pravého hrudníka, udretie pravého ramena. Uvedené zranenia si u nej vyžiadali liečenie a práceneschopnosť do 6 týždňov. Svojím konaním porušil ustanovenie § 4 odsek 1 písm. c) a § 15 odsek 5 písm. c) zč. 8/2009 Z.z.

Dňa 03.09.2008 uzatvorila spoločnosť JPZ s.r.o. so sídlom Pod Dráhami 3, Zvolen s odporcom v 2. rade poisťňu zmluvu č. XXXXXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla - poistenie súboru motorových vozidiel v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z.. S účinnosťou od 19.03.2010 bolo do súboru motorových vozidiel patriaceho pod poisťňu zmluvu zaradené osobné motorové vozidlo E. L., U. O., šedá metalíza rok výroby 2007. Poistenie zaniklo dňa 28.11.2011 v zmysle ust. § 9 Zákona o PZP.

Žalobkyňa 1/ uviedla, že syn pred nehodou bol 3 roky v Anglicku, aby si zarobil peniaze, nakoľko si chcel s priateľkou, s ktorou žil, postaviť dom, kde by žil aj s nimi. Často spolu skypovali a do dvoch týždňov sa navzájom informovali. Iba pol rok bol doma, keď sa mu stala táto nehoda. Keď prišiel z Anglicka domov, vo všetkom im pomáhal, manželovi bol veľkou oporou, nakoľko je nevládny. Neskôr si našiel robotu, kde asi týždeň pred nehodou pracoval. Jeho priateľka v tom čase bývala u nich. Syn bol dobrý, poslušný, pekný a všetkých mal rád. Vzťah medzi nimi bol veľmi dobrý. Vždy im pomáhal či už doma, v záhrade a keď sa niečo pokazilo, vedel to opraviť. Syn mal veľmi dobrý vzťah aj s otcom a tiež i so súrodencami. Keď jeho mladší brat potreboval peniaze, starší mu požičal a navzájom si pomáhali. So svojou sestrou, ktorá mala už svoju domácnosť, sa často vídali, buď bola ona u nich doma, alebo on bol u nej, pričom mal veľmi rád aj sestrine deti a oni jeho. Pre všetkých je to veľká strata a nevedia sa s tým zmieriť. Nehoda sa stala cca okolo 20. hod.-21. hod. a policajti až o 2. hod. nadržanom im prišli oznámiť, že syn mal dopravnú nehodu, pri ktorej zomrel. Vtedy z nej odišla polovica, čo pretrváva doteraz. Po nehode všetci plakali. Nielen oni, ale aj celá rodina, pretože ho všetci mali radi. Synov popol má stále doma. Po nehode začala navštevovať psychiatra MUDr. Straku, ktorého navštevuje doteraz asi raz za mesiac. Pol roka po nehode bola PN, nakoľko nevládala chodiť do roboty, avšak lieky užíva i naďalej i keď nie v takom rozsahu. Okrem toho každý mesiac navštevuje odborného lekára v súvislosti s tlakom a liekmi na srdce a na interné chodí raz za pol roka. Pred nehodou žiadnymi vážnejšími chorobami netrpela. Pokiaľ ide o vinníka dopravnej nehody, tento im napísal list, i keď vie, že on to nepísal a poslal im 1000 eur, ktoré však nebola schopná v tom čase prevziať. Je pravdou, že si nárokovala neskôr 1.000.000 eur, ale bola si vedomá, že odporca v 1. rade toľko mať nebude. Keby mohla, dala by všetky poklady sveta, len aby sa jej syn vrátil živý a zdravý.

Žalobca 2/ uviedol, že so synom mal veľmi dobrý vzťah, platil mu auto, aj ubytovanie v Anglicku. Po nehode tiež užíval nejaké lieky, ktoré mu však dala žalobkyňa 1/ a ktoré mala od psychiatra. Sám psychiatra nenavštevoval. So synom mal veľmi dobrý vzťah. Všetci sa mali radi, syn bol naozaj dobrý chlapec. Manželka sa po smrti syna zrútila a po tejto nehode navštevovala psychiatra. Každý deň syna spomína, plače a bozkáva fotky. Jeho zdravotný stav sa tiež zhoršil, stále na to myslí a v dôsledku toho má vysoký tlak. Syn mal veľmi dobrý vzťah aj so svojimi súrodencami, navzájom si pomáhali. Títo tiež niesli jeho stratu veľmi zle, s tým sa nedá vyrovnáť.

Žalobca 3/ uviedol, že s bratom mal veľmi dobrý vzťah, rozumeli si. V čase dopravnej nehody mal 18 rokov. Navštevoval v tom čase strednú školu a keď niečo od brata potreboval, tak mu s tým pomohol. Brat bol veľmi dobrý človek. Mal veľmi dobrý vzťah aj s mamou, vždy si navzájom pomáhali a rovnako

aj so sestrou. Stratu brata pociťoval veľmi zle a keď sa to stalo, neveril tomu. Je to pre neho ťažké, ako aj pre ostatných. Každý sa cíti zle a myslí na neho. Odborného lekára nenavštevoval.

Žalobkyňa 4/ uviedla, že s bratom mala veľmi dobrý vzťah. Jej deti ho tiež mali veľmi radi a keď bol v Anglicku, vždy im doniesol kopec vecí a hračiek. Vždy sa na neho tešili, bláznili sa s ním. Keď potrebovala ísť k lekárovi, vždy išiel s ňou. Vzťah mali veľmi dobrý a celkovo sa mali veľmi radi. V čase, keď sa stala tá nehoda, nemohla byť v práci a tiež bola u doktora. Bola týždeň doma, pretože nevedela chodiť do práce. Následne už žiadneho lekára nenavštevovala. Každý deň má zapálené sviečky a stále na neho myslí. Strata brata veľmi zle doľahla i na rodičov a tiež na mladšieho brata a s jeho stratou sa doteraz nevyrovnali. Vidí prázdnu izbu, prázdnu posteľ a keď príde k rodičom, všade len sviečky horia.

Žalovaný 1/ uviedol, že dopravnú nehodu oľutoval na súde a za to dostal trest. Poslal 1.200 eur alebo 1.180 eur p. U. Šekom, ale sa mu to vrátilo. Rodine U. poslal dopis, kde uviedol, že ho mrzí, že sa stala tá dopravná nehoda. Rodinu U. kontaktoval až po dvoch rokoch nakoľko čakal, kým sa na to zabudne, vzhľadom k tomu, že jeho otec alebo niekto iný hovoril, že keď sa tam objaví, tak ho zastrelí. Dopravnou nehodou mohlo dôjsť k zásahu do osobných práv žalobcov 1/ až 4/. Čo sa týka okolností prípadu, poukazuje na skutočnosť, že si už v trestnom konaní uznal vinu a prejavil ľútosť, takisto zaslal žalobkyňu 1/ ospravedlňujúci list a takisto aj finančnú kompenzáciu, ktorú však odmietla prijať. Teda poukazuje na postoj žalobkyne 1/ s tým, že nahlásil predmetnú udalosť do poisťovne. Ak je vo veci pasívne legitimovaný aj žalovaný 2/ ako poisťovňa, táto bola povinná všetky oprávnené nároky žalobcov likvidovať pri poisťovej udalosti a on svojím konaním a svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu, teda z tohto dôvodu žiada, aby voči nemu nebola priznaná náhrada trov konania. Pokiaľ ide o výšku uplatnenej náhrady nemajetkovej náhrady, tu poukazuje na okolnosti prípadu, ktoré sú na jeho strane a takisto je názoru, že skutočnosť, že prišlo k rozhodnutiu Európskeho súdu vo veci Q. by nemalo viesť k priznávaniu neprimeranej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Žalovaný 2/ žiadal, aby súd žalobu voči nemu zamietol s poukazom na nedostatok jeho pasívnej vecnej legitimácie.

Svedkyňa U. F. uviedla, že bola družkou zosnulého C. U. asi rok a pol. Boli spolu šťastní, chceli si kúpiť dom a mať bábätko. S rodinou U. si dobre vychádzala. Chodí k nim a berie ich ako svoju rodinu. Keď tam ide, zapáli sviečku a je tam s nimi.

Svedkyňa Y. Q. uviedla, že bola krstnou zosnulého C. U.. Bol to veľmi dobrý chlapec, pracovitý, poslúchal rodičov a bol veľmi dobre vychovaný. Rodina C.e nešťastná, jeho matka chodí k psychiatrické a otec plače.

Svedkyňa Y. Q. bola sesternicou zomrelého C.. L. C. vychádzali veľmi dobre, často sa navštevovali. Keď išiel s priateľkou niekam na výlet, vždy sa u nich zastavili. Keď bol C. v cudzine, veľmi často si volávali a chýbali si. Nebola svedkom žiadnych konfliktov. Jeho úmrtie ich všetkých zasiahlo a boli z toho smutní. Nečakali, že sa to stane, chýba im a je im ľúto, že sa to stalo. C. bol dva - tri roky v zahraničí a vrátil sa pol roka pred nehodou. Jeho rodičia sú chudobní a vie, že im C. posielal peniaze. Keď sa vrátil, žil s rodičmi v Zemianskych Sadoch.

Svedkyňa X. Q., ktorá je sestrou žalobkyne 1/, uviedla, že keď ich syn C. žil v Anglicku, posielal im balíky. Bol to dobrý chlapec, ktorý nefajčil, nedrogoval a neboli s ním žiadne problémy. Jeho rodičia majú starší rodinný dom, nie sú bohatí, žijú skromne. C. bol šikovný, vedel všetko porobiť, opraviť, neboli s ním problémy. Jeho rodičia si s ním rozumeli, ich vzťah bol veľmi dobrý. Žili si v pokoji a klude, nikdy sa nevadili. Chlapec bol veľmi dobre vychovaný a rozumel si aj so súrodencami. Jeho smrť je veľkou stratou pre rodičov, aj pre súrodencov.

Svedkyňa L. Q., ktorej je žalobkyňa 1/ krstnou mamou uviedla, že žalobcovia mali s nebohým C. veľmi dobrý vzťah, dobré spolunažívanie, neboli tam žiadne spory, konflikty, nebohý C. pracoval, prispieval do domácnosti. Nebohý bol veselý, kamarátsky, vždy ich vedel rozosmiať. Bol aj šikovný, manuálny a zručný. Pochádzajú z veľmi skromných pomerov, ale mali veľmi dobré spolunažívanie. Nebohý C. bol nealkoholik, nefajčiar, nebral žiadne drogy. Bol kamarátsky, vždy vedel pomôcť ako rodine, tak aj známym. V poslednej dobe bol v zahraničí, odkiaľ sa snažil prispievať do domácnosti. Krstný otec je na invalidnom dôchodku, takže sa snažil aspoň po finančnej stránke. Bol pre nich oporou psychickou, aj fyzickou. Aj so súrodencami mali dobré vzťahy. Táto strata bola pre nich všetkých zdruvujúca, nakoľko boli v dobrom a sú v dobrom príbuzenskom vzťahu. Strata najviac zastihla žalobcov, pričom nebohý bol veľkou oporou pre celú rodinu. Bolo na neho spoľahnutie, pomáhal vždy súrodencom aj ostatným. Po tragédii zostala žalobkyňa 1/ smutná a zronená. Krstný otec sa stále s tým nevie zmieriť a povedal, že do smrti sa s tým nezmieri. Takisto ako im, aj súrodencom chýba, bol to ich brat.

Svedkyňa L. U., ktorej žalobca 2/ je synovcom, uviedla, že chlapec veľmi dobre vychádzal so všetkými. Bol to veľmi dobrý chlapec. Pomohol všade. Navrhovatelia sa s jeho stratou vyrovnávali veľmi ťažko. Všetkým im chýba. Otec aj matka ho oplakáva a plače pri urne.

Svedok R. U., manžel žalobkyne 4/, uviedol, že žalobcovia mali s nebohým C. veľmi dobré vzťahy. Mama ho mala veľmi rada, bol to dobrý chlapec. Išiel do Anglicka, aby tam zarobil, aj keď tam veľa nezarobil. Nevie o tom, žeby robil nejaké problémy. Aj s otcom mal veľmi dobrý vzťah a dobre si rozumel aj so súrodencami. Sám si s ním dobre rozumel, nemôže na neho povedať nič zlé. Bol to dobrák. Svokra sa po jeho smrti úplne zosypala a takisto aj svokor a jeho manželka. Jeho sa to tiež dotklo, ale musel dávať pozor na ženu, ktorá išla do práce a musela sa hneď vrátiť, lebo nemohla fungovať. Nemali chuť žiť, boli hotoví, zúfalí, ako by bol každý. Aj jeho brat plakal a bol z toho hotový ako všetci. Postupom času, keď sa to pripomína, tak nikomu to nie je jedno. Radovan pred nehodou býval u rodičov a navštevovali sa. Boli v kontakte aj keď bol v Anglicku. V čase, keď býval u rodičov, navštevovali sa asi 3x do týždňa. V tom čase ani nemal auto, aj v tomto smere mu pomohol. Keď prerábali dom, takisto prišiel a pomohol mu. Finančne závislí od neho neboli. Vie, že dva krát si od neho požičal, ale takisto mu požičal aj on, keď išiel do Anglicka.

6. V konaní nasledujúcom po čiastočne zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, súd dokazovanie doplnil opätovným výsluchom strán sporu a svedkov a zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Žalobca v 3/ rade pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedol, že vzťah s bratom mali veľmi dobrý, mali sa radi, pomáhali si, či už brat potreboval pomôcť s autom alebo spoločne pomáhali rodičom pri prácach na dome alebo keď potrebovali osobnú pomoc. Brat mu pomáhal pri učení alebo keď niečo nevedel urobiť a tiež aj finančne, keď potreboval peniaze, brat mu ich dal a keď bol v zahraničí, posielal mu aj zo zahraničia peniaze. Každý deň boli spolu, čakal brata kým prišiel z roboty. Keď bol brat v zahraničí 3-4x do týždňa si volali cez skype, záviselo to od jeho práce, kedy mal čas. Mali spoločné záľuby, chodili spolu von, chodievali na ryby alebo na výlety, hrali tenis alebo futbal 2 až 3x do týždňa. Vekový odstup medzi ním a bratom nevnímali. Smrť brata bola pre neho veľká trauma, celá rodina to nezvláda a myslia na to. Nevyrovnal sa so smrťou brata, nenavštevuje žiadneho psychológa ani terapeuta, len mu brat veľmi chýba. Vzťah nebohého brata so sestrou bol veľmi dobrý, navštevovali sa, keď prišla sestra domov veľmi sa tešili.

8. Žalobkyňa 4/ pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedla, že si s bratom veľmi dobre rozumeli, bola to pre ňu veľká strata. Keď bol manžel v práci a nemala auto, zaviezol ju k lekárovi brat. Vydávala sa v roku 2000, následne sa jej narodili deti v rokoch 2001 a 2005, mladší syn si vzhľadom na nízky vek brata nepamätá, ale jej deti ho mali veľmi radi. Cez týždeň chodila do práce a cez víkend, skoro každú sobotu, chodila k rodičom aj s deťmi a jej brat priateľkou bol často u nich, tak 2-3x do týždňa. Brat jej pomáhal, keď prišiel z Anglicka doniesol deťom plno hračiek a vecí na oblečenie. Brat mal tiež dobrý vzťah s jej manželom, v tom čase prerábali dom, brat im pomohol. Keď bol brat v zahraničí boli v kontakte cez skype a sms, 2 - 3x do týždňa. Žalobca 3/ mal tiež veľmi dobrý vzťah s bratom, všetci traja si veľmi rozumeli. Žalovaný 1/ sa jej žiadnym spôsobom neospravedlnil.

9. Žalobkyňa 1/ vypovedala, že neb. C. a žalobca 3/ sa aj napriek veľkému vekovému rozdielu mali veľmi radi, C. sa s ním hrával a keď bol väčší, dával naňho pozor, aby sa mu nič nestalo. Keď bol žalobca 3/ starší, C. ho priučal napríklad aj ako opraviť auto, na ryby spolu chodili, na výlety, pomáhali v záhrade, im ako rodičom vo všetkom pomáhali. Keď bol C. v Anglicku všetci spolu si s ním skypovali 2-3x do týždňa, potom ako C. prišiel domov z Anglicka v decembri 2010, s bratom chodili častejšie na ryby, na výlety, aj ich brali na výlety. Chodili tiež spolu na futbal, na tenis, za kamarátmi, aj jeho kamaráti k nim chodili. Smrť brata zasiahla jej druhého syna R. rovnako ako ju. Dcéra mala s neb. C. veľmi dobrý vzťah, keď dcéra potrebovala s niečím pomôcť, C. jej pomohol, keď bolo treba odviezol ju do nemocnice, pomáhal jej s opravou domu. C. mal veľmi rád dcérine deti, vždy sa s nimi hrával, všeličo im kupoval, aj so švagrom mal veľmi dobrý vzťah. So žalobkyňou 4/ sa C. cez týždeň veľmi nestretával, ale niekedy poobede, keď mal čas, išiel C. aj s priateľkou za ňou a žalobkyňa 4/ chodila každú sobotu k nim domov, tam sa stretávali a tiež im spoločne pomáhali s opravou domu.

10. Žalobca 2/ uviedol, že neb. C. mal so svojimi súrodencami vynikajúce vzťahy. Žalobca 3/ spolu s neb. C. robili pri autách, pomáhali mu spoločne okolo domu, stále boli spolu. Keď bol neb. C. v Anglicku, boli v kontakte každé 2-3 dni. Mali spoločné záujmy, tenis, karate, navzájom si pomáhali. Žalobca 3/ veľmi ťažko znášal smrť neb. C., stále plakal. Medzi C. a jeho dcérou boli vynikajúce vzťahy, oni sa nevedeli pohádať. V sobotu dcéra chodila k nim, niekedy aj v nedeľu, C. chodil aj cez týždeň k dcére na návštevu aj s priateľkou. Vzťah neb. C. k jeho švagrovi a k deťom žalobkyne 4/ bol veľmi dobrý,

navzájom si pomáhali, C. im pomáhal aj pri dome. Žalobkyňa 4/ smrť brata znášala zle, stále plakala, ešte ho stále spomína, rovnako tak aj žalobca v 3/ rade.

11. Svedok R. U., manžel žalobkyne 4/, pri svojom opätovnom výsluchu uviedol, že vzťah medzi neb. C. a žalobcami 3/ a 4/ bol veľmi dobrý, pomáhali si, nemali žiadne problémy, nehádali sa. Zosnulý C. E. žalobcom 3/ si ako bratia rozumeli, kupoval mu rôzne veci, pomáhal mu s autom. Žalobca 3/ vnímal zle smrť brata, bol z toho hotový. Žalobcovia 1/ a 2/ majú všade fotky, urnu s popolom A. C. majú stále doma, je to smutné, stále ho spomínajú, keď prídu na návštevu, idú sa pomodliť. Neb. C. kupoval žalobcovi 3/ sladkosti, dával mu peniaze na hry, pomáhal mu finančne aj s opravou bicykla napríklad. Neb. C. k nim chodieval 3 - 4x do týždňa, jeho manželka zvykla napiect', pomáhali si navzájom, v tom čase prerábal dom a C. mu chodil pomáhať na stavbu, vždy bol ochotný im pomôcť. Žalobkyňa 4/ sa so smrťou C. vyrovnávala veľmi zle, skoro sa z toho zbláznila, aj k doktorovi musela ísť kvôli tabletkám na upokojenie. Stále to znáša zle, majú doma vitríny a všade majú fotky C., stále naňho myslí a takisto aj deti. Keď robil v Anglicku skypovali si, keď prišiel domov z Anglicka jemu doniesol veci na oblečenie, deťom hračky. Zdalo sa mu, že keď išiel do Anglicka, požičali mu nejaké peniaze, ale nepožičiavali si peniaze. Sestre C.n pomáhal v záhrade, bol u nich každú chvíľu. On mal vodičský preukaz až od roku 2010, dovtedy C. vozieval manželku aj k lekárom aj po nákupoch.

12. Svedkyňa Y. Q., krstná mama žalobcov 3/ a 4/ uviedla, že vzťah neb. C. a žalobcov 3/ a 4/ bol veľmi dobrý, často sa navštevovali, so žalobcom v 3 /rade býval v spoločnej domácnosti. Pomáhali si navzájom so žalobkyňou 4/, mali sa radi. Zo smrti C. boli nešťastní, už je to 8 rokov, ale nezmierili sa s tým stále, v jej prítomnosti ho aj v súčasnosti stále spomínajú.

13. Svedkyňa Y. Q., sesternica žalobcov 3/ a 4/, uviedla, že neb. C. E. žalobcovia 3/ a 4/ mali medzi sebou veľmi dobrý vzťah, keď bol v Anglicku stále si spolu skypovali, keď prišiel domov. navštevovali sa. Jeden druhému pomáhali. Najmä sestra C. znášala jeho smrť ťažko, ona je citlivejšia. Boli smutní, plakali, stále majú doma C. urnu, ešte ho nepochovali. Tragická nehoda C. je pre na žalobcov 3/ a 4/ stále bolestivá, vždy, keď príde na návštevu, idú k urne zapáliť sviečky a pomodliť sa.

14. Žalovaný 2/ sa pridržel doterajších vyjadrení, žiadal žalobu zamietnuť a zaviazat' žalobcov na náhradu trov konania. Spolu so žalovaným 1/ Mali za to, že uplatnená výška nemajetkovej ujmy žalobcov 3/ a 4/ je neprimerane vysoká

15. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

16. Podľa § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

17. Podľa § 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou z motorových vozidiel, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

18. Podľa § 4 ods. 2, písm. a) zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou z motorových vozidiel, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

19. Podľa § 16 OZ, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

20. V prejednávanej veci nebolo sporu o tom, že smrť syna žalobcov 1/ a 2/ a brata žalobcov 3/ a 4/ pri dopravnej nehode, zavinenej výlučne žalovaným 1/, bola neoprávneným zásahom do práva žalobcov na súkromie a rodinný život, zahrňujúci najmä sociálne a morálne vzťahy s blízkymi príbuznými. C. mal v čase tragickej nehody (XX.XX.XXXX) XX rokov a žil v spoločnej domácnosti u svojich rodičov spolu s bratom (žalobcom 3/) a svojou priateľkou, navyše otec zomrelého bol invalid a C. mu veľmi pomáhal. Smrťou syna a brata teda došlo v ich súkromnom a rodinnom živote k následkom, ktoré sú trvalé a neodstrániteľné. Následkom dopravnej nehody bola náhla smrť syna žalobcov 1/ a 2/ a došlo tak došlo k nenapraviteľnej ujme v rodinnom a súkromnom živote žalobcov 1/ a 2/ spočívajúcej v strate milovaného syna a spoločného rodinného života s ním, bola narušená celistvosť rodiny a bolo zasiahnuté do ich súkromného a rodinného života s trvalými a nenapraviteľnými následkami. V prejednávanej veci už bola rodičom nebohého C. právoplatne priznaná nemajetková ujma vo výške 11.000 eur každému z nich. Z výsluchu strán sporu, ako aj svedkov mal súd preukázané, že nebohý C. mal so svojimi súrodencami (žalobcami 3/ a 4/) veľmi dobrý vzťah, navzájom si pomáhali. Napriek takmer 9 ročnému vekovému rozdielu mali neb. C. s mladším bratom (žalobcom 3/) tiež spoločné voľnočasové aktivity, chodili spolu na ryby, výlety, hrávali spolu tenis a futbal, spoločne pomáhali tiež rodičom pri prácach na dome alebo keď potrebovali osobnú pomoc. Žalobcovi 3/ neb. C. pomáhal pri učení a tiež aj finančne, keď potreboval peniaze. Každý deň boli spolu, čakal brata kým prišiel z roboty. Keď bol C. v zahraničí, 3-4 krát do týždňa si volali cez skype. Vekový odstup žalobcu 3/ medzi ním a bratom nevnímal, keď bol žalobca 3/ mladší, C. sa s ním hrával a dával naňho pozor. Smrť brata bola pre žalobcu 3/ veľká trauma, nevyrovnal sa s tým, ale nenavštevuje žiadneho psychológa ani terapeuta, len mu brat veľmi chýba. Žalobkyňa 4/ s C. spoločne vyrastala, bol medzi nimi vekový rozdiel necelé 4 roky a aj keď sa v roku 2000 vydala a odsťahovala z domácnosti rodičov, vzťah medzi ňou a C. sa nezmenil, naďalej sa často stretávali a vzájomne si pomáhali, keďže bývala neďaleko od rodičov (cca. 4 km). V rokoch 2001 a 2005 sa žalobkyňa 4/ narodili deti, pričom mladší syn si vzhľadom na nízky vek už C. nepamätá, ale obe deti ho mali veľmi radi. Stretávali sa najmä cez víkend u rodičov, skoro každú sobotu chodila k rodičom aj s deťmi. C. zasa chodieval k nej aj so svojou priateľkou pre nehodu 2-3x do týždňa. S bratom veľmi dobre rozumeli, bola to pre ňu veľká strata. Keď bol manžel žalobkyne 4/ v práci a nemala auto, zaviezol ju k lekárovi brat. C. jej pomáhal aj v záhrade a pomáhal aj jej manželovi pri prerábaní domu. Keď bol C. v zahraničí, boli v kontakte cez skype a sms správy, 2-3 krát do týždňa. Žalovaný 1/ sa jej žiadnym spôsobom neospravedlnil. Žalobkyňa 4/ sa so smrťou C. vyrovnávala veľmi zle a stále to znáša zle, všade doma majú fotky C., stále naňho myslí. Peniaze si navzájom nepožičiavali. Ako vypovedala sesternica žalobcov 3/ a 4/, najmä žalobkyňa 4/ znášala smrť C. ťažko, nakoľko je citlivejšia. Žalovaný 1/ sa žalobcom 3/ a 4/ nikdy neospravedlnil, zaslal len matke neb. C. (žalobkyňa 1/) list, v ktorom vyjadril ľútosť, avšak to bolo až takmer 2 roky po nehode a taktiež jej poslal šek na 1.000 eur, čo však žalobkyňa 1/ odmietla v tom čase prijať, nakoľko to bolo pre ňu ponížujúce. V súčasnosti sa žalovaný 1/ nachádza vo výkone väzby, je evidovaný ako zamestnanec v spoločnosti LORIS TRANS, s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom cca 50 eur.

21. Pokiaľ ide o súdnu prax v prípadoch priznania nemajetkovej ujmy blízkym osobám v obdobných veciach (t.j. spôsobenie smrti blízkej osoby pri dopravnej nehode), možno poukázať napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline z 09.09.2015 sp. zn. 7Co/578/2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/60/2016 z 13.04.2016, kde súd priznal manželovi a otcovi sumu 45.000 eur (smrť manželky, maloletého a plnoletého dieťaťa); rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/149/2017 z 25.09.2018, kde matke obete dopravnej nehody a súčasne starej matke obete dopravnej nehody bola priznaná suma 15.000 eur, manželke obete dopravnej nehody a súčasne matke obete dopravnej nehody bola priznaná suma 25.000 eur, synom obete dopravnej nehody a bratom obete dopravnej nehody bola priznaná suma 15.000 eur každému (spoločná smrť otca /manžela a syna/ a plnoletého syna /brata a vnuka/); rozsudok Krajského súdu Prešov z 26.05.2015, sp. zn. 20Co/183/2014 (smrť syna/brata na základe usmrtenia pri dopravnej nehode 2 x 15.000 eur (rodičia) a 1 x 5.000 eur (brat), rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.10.2012, sp. zn. 4Cdo/139/2011 - smrť chodkyne (dcéry) na základe trestného činu usmrtenia na prechode - 2 x 15.000 eur (rodičia) + 2 x 2.000 eur (súrodenci), rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica z 20.11.2012, sp. zn. 14Co/339/2011 - smrť syna na základe trestného činu ublíženia na zdraví pri dopravnej nehode - 8.600 eur, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.01.2016 1MCdo/10/2013 - smrť syna pri dopravnej nehode - 2 x 8.300 eur (rodičia), rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.10.2010, sp. zn. 1Cdo/77/2009 - smrť syna/brata na základe trestného činu ublíženia na zdraví z nebanlivosti pri dopravnej nehode - 3 x 6.638,78 eura (rodičia + sestra), rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.09.2011, sp. zn. 2Cdo/164/2011 - smrť syna/brata na základe nebanlivostného trestného činu pri dopravnej nehode

1 x 4.979,08 eura + 3.319,39 eura + 2.489,54 eura. Krajský súd v Trenčíne, v obdobnej veci sp. zn. 17Co/243/2015 z 22.03.2016 priznal za smrť syna/brata pri dopravnej nehode - 2 x 10.000 eur (rodičom) a 1 x 5.000 eur (bratovi); rozsudkom sp. zn. 6Co/80/2017 zo dňa 30.05.2017 Krajský súd v Trenčíne priznal plnoletým súrodencom žijúcim v samostatnej domácnosti po 3.000 eur (smrť súrodenca pri dopravnej nehode, nedbanlivostný trestný čin vodiča autobusu).

22. Je nepochybné, že pre žalobcov 3/ a 4/ bola smrť ich brata výrazným negatívnym zážitkom, ktorý u nich viedol k hlbokému a trvalému smútku. Strata brata pre nich predstavovala nenávratnú deštrukciu medziľudských vzťahov a došlo nepochybne k výraznému zásahu do ich osobnostných práv. Vznikol im preto nárok na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Závažnosť vzniknutej ujmy je u žalobcov 3/ a 4/ podľa názoru súdu rovnaká. Žalobca 3/ síce v čase pred nehodou trávil s neb. C. viac času, keďže žili v spoločnej domácnosti a mali spolu viac spoločných aktivít, avšak so žalobkyňou 4/ spolu vyrastali a smrť brata jej spôsobila väčšiu traumou ako žalobcovi 3/, vzhľadom na jej citlivejšiu povahu ako vyplýva aj z výsluchu sestrenice žalobcov 3/ a 4/. Taktiež má súd pochybnosti o žalobcom 3/ tvrdených každodenných voľnočasových aktivitách, keďže neb. C. mal aj priateľku, ktorá s ním žila u jeho rodičov, teda je zrejme, že určitý čas musel tráviť aj s ňou. Týmto však súd nechce zasah do osobnostnej sféry žalobcu 3/ spochybňovať, len je potrebné poukázať na to, že negatívny zásah do tejto osobnostnej sféry pôsobí zraňujúco individuálne a rozmanito u každej fyzickej osoby inak, lebo každý človek, sama jeho podstata, jeho emócie, vzťahy k iným, sú veľmi individuálne. Ľudia nevnímajú vždy rovnako okolnosti vonkajšieho sveta a aj ich vzťahy s inými vykazujú znaky osobitosti, neopakovateľnosti a jedinečnosti. Vzhľadom na to aj dôsledky zásahov do týchto osobnostných sfér života každého človeka sú vysoko individuálne. Na vyjadrenie rozsahu a intenzity ujmy, ktorú vyvolali zásahy do týchto oblastí súkromného a rodinného života je nepostačujúce (paušálne) prirovnanie s inými, i keď obdobnými prípadmi (napr. rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 18/2016 z 22.06.2016). Ustanovenie § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka neustanovuje súdu pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žiadne medze. Výška peňažnej náhrady je teda predmetom voľnej úvahy súdu. Súd preto v prejednávanej veci prihliadol okrem závažnosti vzniknutej ujmy a okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo, k naplneniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu aj k požiadavke nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Vodiacími parametrami proporcionálne spravodlivého zadosťučinenia je atribút primeranosti, ktorý je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie, inak napriek poskytnutému odškodneniu by sa poškodení mohli naďalej kvalifikovať ako obeť porušenia Dohovoru o ľudských právach. Na druhej strane pri zachovaní proportionality, výška peňažnej satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu likvidačne. Rozhodujúcim je preto zvažovanie individuálnych okolností prípadu. Pokiaľ by aj súd pristúpil k porovnaniu jednotlivých súm priznanej nemajetkovej ujmy súrodencom v obdobných prípadoch, je nutné dospieť k záveru, že uplatnená výška nemajetkovej ujmy 30.000 eur, ako aj priznaná v prvom rozsudku v tejto veci (9.000 eur) je neprimeraná a taktiež sa nejaví byť primeraná ani v porovnaní s výškou právoplatne priznanej nemajetkovej ujmy rodičom neb. C. (žalobcom 1/ a 2/) 11.000 eur každému z nich. V tomto smere je potrebné uviesť, že usmrtenie dieťaťa je tým najzávažnejším zásahom do jeho súkromia rodičov, zmarením možnosti, aby ich dieťa, ktorého výchove a výžive sa venovali, v budúcnosti mohlo ich úsilie a lásku vrátiť, poskytnúť im pomoc a podporu tak, ako je to v bežnom rodinnom živote obvyklé. Navyše žalobkyňa 1/ má v súvislosti so smrťou svojho syna trvalé psychické problémy. Na druhej strane súd, ako už uviedol vyššie, nepochybňuje závažnosť vzniknutej ujmy u žalobcov 3/ a 4/ v dôsledku tragického úmrtia ich brata, avšak táto nie je a nemôže byť rovnaká ako ujma vzniknutá rodičom pri úmrtí ich dieťaťa. Žalobkyňa 4/ týmto stratila blízku osobu, s ktorou od malička vyrastala, ale i kamaráta. Žalobca 3/ vzhľadom na 9 ročný vekový rozdiel s ním síce od útleho veku nevyrastal, ale neb. C. mu bol oporou, dával naňho pozor, keď bol malý a v neskoršom veku mali spoločné záujmy. Je síce pravdou, že nebohý C. bol pol roka pred nehodou v zahraničí, ani v tejto dobe sa však nepretrhli, resp. nenarušili väzby s jeho rodinou. Bol so žalobcami 3/ a 4/ v pravidelnom kontakte a po svojom návrate zo zahraničia býval so svojou družkou v rodinnom dome u svojich rodičov, kde býval aj žalobca 3/. So žalobkyňou 4/ sa pravidelne stretávali a pomáhali si. Možno teda uzavrieť, že žalobca 3/ a 4/ sú mladí, nie sú a ani neboli na nebohého C. odkázaní, možno predpokladať, že postupom času sa so smrťou brata zmieria s ohľadom na svoju rodinu, resp. na možnú budúcu rodinu žalobcu 3/, kým žalobcovia 1/ a 2/ sa so smrťou svojho syna zmieria len veľmi ťažko.

23. Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených skutočností s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy, považoval za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 4.000 eur pre žalobcu 3/, ako aj pre

žalobkyňu 4/. Ako to už súd rozviedol vyššie, považoval ujmu žalobcov 3/ a 4/ za rovnakú, a preto výšku nemajetkovej ujmy u oboch ustálil v rovnakej sume 4.000 eur a vo zvyšku súd žalobu zamietol. Súd pri stanovovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy prihliadol na správanie sa žalovaného 1/ po dopravnej nehode (formálne sa listom matke neb. C. so značným časovým odstupom ospravedlnil a poslal jej aj 1.000 eur), ako aj na to, aby priznaná výška nemajetkovej ujmy prípadne v budúcnosti na žalovaného 1/ nepôsobila likvidačne, aj keď tu je potrebné poukázať na už ustálenú rozhodovaciu prax ohľadom poistného krytia náhrady nemajetkovej ujmy pozostalých (uvedenú nižšie).

24. Pokiaľ žalovaný 2/ trval, ako uviedol na pojednávaní dňa 14.05.2019, na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, k tomuto súd uvádza, že pasívna legitímácia žalovaného 2/ je daná v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou /napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 1/2016 z 31.07.2017, ako i rozhodnutia sp. zn. 2 Cdo/33/2017, 6 Cdo 143/2017, 6 Cdo 206/2017, 6Cdo 80/2018, 8Cdo 6/2018, 8Cdo 177/2018, tiež rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 474/2016, III. ÚS 646/2015, I. ÚS 206/2015, III. ÚS 666/2016/ podľa ktorej, škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obeť dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná.

25. Podľa § 262 ods. CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcom 1/ až 4/ priznal náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 % z priznaného plnenia. Súd je toho názoru, že zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. V tomto prípade nejde o procesne neúspešných žalobcov, ak im bola priznaná aspoň časť žalobného nároku; nemožno ich ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do práv žalobcov bolo zasiahnuté; výška nemajetkovej ujmy je potom druhotná a nadväzujúca (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10 Co 191/2017 z 13.12.2017). Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobcom je potrebné priznať podľa § 255 ods. 1 CSP plnú náhradu trov konania, avšak iba z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Podľa § 18e zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení nesk. predpisov, z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté a právoplatne neskončené do 31. decembra 2015 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 31. decembra 2015, i keď sa stanú splatnými po 31. decembri 2015.

29. Podľa § 2 ods. 2 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení účinnom do 31.12.2015 (ďalej „ZSP“), ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

30. Podľa § 2 ods. 3 ZSP, ak vznikne viacerým poplatníkom podľa odseku 1 povinnosť zaplatiť poplatok spoločne, platia ho spoločne a nerozdielne.

31. Súd zároveň uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť súdny poplatok spoločne nerozdielne vo výške 966 eur (výrok IV.). Súdny poplatok bol vyrubený podľa položky 7b písm. b) sadzovníka súdnych poplatkov, v zmysle ktorej poplatok z návrhu na začatie konania na ochranu osobnosti spojené s náhradou nemajetkovej ujmy je 66 eur a 3 % z výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy. Keďže žalobcovia 1/ až 4/ boli v konaní oslobodení od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. i) ZSP, povinnosť zaplatiť súdny poplatok prešla v zmysle ust. § 2 ods. 2 ZSP na žalovaných, ktorí sú povinní zaplatiť súdny poplatok podľa výsledku konania. V danej veci žalobcovia uplatnili nemajetkovú ujmu vo výške 120.000 eur (4 x 30.000 eur), úspešní boli v sume 30.000 eur. Úspech žalobcov tak predstavuje 25 % a neúspech

75 %. Žalovaní 1/, 2/ sú tak povinní zaplatiť súdny poplatok zo žaloby podľa pomeru ich neúspechu vo veci, t.j. vo výške 25 % súdneho poplatku /4 x 66 eur + 3 % zo žalovanej sumy (t.j. 3.600 eur), z toho 25 %/, teda sumu 966 eur, a to spoločne a rozdielne v zmysle § 2 ods. 3 ZSP na účet Okresného súdu Galanta do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný, a to do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).